

ת"פ 18772/08/19 - מדינת ישראל נגד שי שתיו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18772-08-19 מדינת ישראל נ' שתיו(עציר) ת"פ
3541-09-19 ת"פ 34421-12-15 ת"פ
2453-11-15 ת"פ 46199-06-17

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי שתיו (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד יעל גבעוני הנאשם הובא על ידי השב"ס בא כוח הנאשם עו"ד אסנת מוליארסקי כדורי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 5.4.20, מיום 4.5.20 ומיום 1.7.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בחמישה כתבי אישום שצורפו זה לזה, בביצוע שורה ארוכה של עבירות רכוש.
2. **בת"פ 2453-11-15** - הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986, יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**כתב האישום הראשון**").
לפי כתב האישום הראשון, בין יום 19 - 20 מאי 2015 אבד למתלון כרטיס החיוב ובצהרי יום 20.5.15 מצא נאשם 1 את הכרטיס. נאשם 1 ונאשם 2 - שהוא הנאשם שלפני - השתמשו בכרטיס החיוב. נאשם 1 רכש מקיוסק 4 קופסאות סיגריות מסוג מרלברו בזמן שנאשם 2 המתין בחוץ ובהמשך נאשם 1 רכש שתי מנות שווארמה ונתן אחת לנאשם 2. הנזק עמד על סכום של 210 ₪.
3. **בת"פ 34421-12-15** - הורשע הנאשם בעבירות רכוש בחמישה אישומים (להלן "**כתב האישום השני**"):
 - באישום הראשון - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
 - לפי האישום הראשון, בצהרי יום 27.7.15 הגיע הנאשם לבניין מגורים ביבנה, עלה לקומה השנייה בחדר המדרגות, נטל זוג אופניים של המתלון ועזב את המקום.
 - באישום השני - ב-3 עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין וב-2 עבירות של הסגת גבול, לפי

סעיף 447(א) לחוק העונשין.

לפי האישום השני, במועדים שונים במהלך חודש יולי 2015 הגיע הנאשם לבית המתלונן, נכנס לחצר האחורית ונטל שני סוגי אופניים מסוג TOTEM ועזב את המקום. כן הגיע לבנין נוסף, עלה לקומה החמישית, נטל אופניים בבעלות המתלוננת ועזב את המקום. בהמשך, הגיע הנאשם לבית נוסף, נכנס לחצר, נטל אופניים מסוג "בירם" בבעלות המתלוננת ועזב את המקום. הנאשם אחסן את כל זוגות האופניים בכניסה לביתו.

- באישום החמישי - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, ובעבירה של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

לפי האישום החמישי, בין יום 27 - 28 יולי 2015 הגיע הנאשם לבית המתלוננת, נכנס לחצר הבית, נטל זוג אופניים ועזב את המקום.

- באישום השישי - בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, ובעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(5) לחוק העונשין.

לפי האישום השישי, במועדים שונים בשנת 2015 החזיק הנאשם בחדר המדרגות אופניים החשודות כגנובות. בהמשך, הגיעו שוטרים בעקבות דיווח של שכן על חשד לגניבת אופניים, שוחחו עם הנאשם והחליטו לעכבו לתחנת המשטרה. לאחר שהודע לנאשם כי הוא מעוכב, אמר לשוטר שעליו להתפנות, ומיד לאחר מכן החל במנוסה עד שנתפס על ידי השוטר.

- באישום השמיני - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, ובעבירה של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

לפי האישום השמיני, לפנות בוקרו של יום 12.8.15 הגיע הנאשם לבית, קפץ מעל החומה, נכנס לתוך החצר, נטל זוג אופניים חשמליים ועזב את המקום. בהמשך נכנס שוב לחצר ונטל זוג אופניים נוסף ועזב את המקום. בהמשך, נכנס הנאשם לחצר בשלישית, נטל זוג אופניים נוסף ועזב את המקום.

4. בת"פ 17-06-46199 - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין ובעבירה של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין (להלן - "כתב אישום שלישי").

לפי כתב האישום השלישי, ביום 5.5.17 לפנות בוקר, נכנס הנאשם לחצר בית שהיה פתוח לאור שיפוצים, נטל עגלה ויצא מהבית. שווי העגלה מוערך בסכום של 1,000 ₪.

5. בת"פ 19-08-18772 - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין (להלן - "כתב אישום רביעי").

לפי כתב האישום הרביעי, ביום 21.2.19 בעט הנאשם בדלת חדרה של אחותו ושבר אותה, נטל ארנק השייך לה ובו 300 ₪ במזומן, כרטיס כספומט, רישיון נהיגה וכרטיסים נוספים והחביאם בגג בית הספר.

6. בת"פ 19-09-3541 - בעבירה של גניבה מרכב, לפי סעיף 413(א) לחוק העונשין ובעבירה של פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין (להלן - "כתב אישום חמישי").

לפי כתב האישום החמישי, לפנות בוקרו של יום 27.8.19 ניגש הנאשם לרכב שהיה סגור ונעול, פתח את הדלת הימנית הקדמית באמצעות חפץ חד ובהמשך פתח את תא המטען באופן דומה. הנאשם נטל מתא המטען שקיות רבות אשר הכילו, מלחיות, טוסטר אובן, מכשיר לטיגון צ'יפס, מגבות ובגדים.

7. לפי הסדר טיעון, הנאשם הודה ללא הסכמה עונשית. כן הוסכם כי שני מאסרים על תנאי התלווים ועומדים בעניינו של הנאשם, האחד לתקופה של 8 חודשים והשני לתקופה של 3 חודשים, יופעלו בחופף זה לזה.

8. העיד לעונש, מר דוד שתיי, אביו של הנאשם. בעדותו מסר, כי הוא חולה קשה וגם חולה נפש, וכי הנאשם מטפל בו, מכין לו אוכל ודואג לכל צרכיו. כן ציין, כי מאז מעצרו של הנאשם מאוד קשה לו להתנהל לבד. לדבריו, הנאשם נקלע למצב זה בשל צריכת תרופות לא מווסתת ו"אובדן שפיות" כתוצאה מכך.
9. כן העידה, גב' אורנה שתיי, אחותו של הנאשם, וביקשה להקל על הנאשם. לדבריה, הנאשם מצר על מעשיו ומתגעגע למשפחה ולאחיינים.

טענות הצדדים לעונש

10. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור, בטחון, פרטיותו וקניינו. לטענתה, מידת הפגיעה משמעותית בשל ריבוי העבירות. בנוסף, פגע הנאשם בערך של שמירה על מוסדות פיננסיים, חיי מסחר תקינים ושימוש בטוח בכרטיס אשראי. כן פגע הנאשם בשמירה על תקינות פעולת הרשות ושמירה על הסדר הציבורי.
11. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם הודה והורשע בעבירות רבות שביצע במסגרת חמישה כתיבי אישום. הנאשם לא בחל לשלוח ידו ברכוש הזולת פעם אחר פעם ומכאן שמדובר בעבריין רצידיביסט אשר מספר מאסרים מותנים לא הרתיעו אותו מלחזור על מעשיו, תוך הפרת פרטיות המתלוננים בהסגת גבול ופגיעה בביטחונם האישי וברכושם.
12. מכאן טענה, כי מתחמי הענישה ההולמים הם כדלקמן: בכתב האישום הראשון - בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות; בכתב האישום השני: באישום הראשון - בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים; באישום השני - בין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים; באישום החמישי - בין מאסר לתקופה של חודש שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים; באישום השישי - בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים; באישום השמיני - בין מאסר לתקופה של חודש שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים; בכתב האישום השלישי - בין מאסר לתקופה של חודש יכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.
13. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו וחסך זמן שיפוטי יקר; לחובתו של הנאשם 9 הרשעות קודמות והליך ללא הרשעה בבית משפט לנוער. עברו הפלילי כולל 38 עבירות רכוש, התנהגות פרועה במקום ציבורי, אלימות סמים ועוד וכבר הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל (ע/ת1); גם תלויים ועומדים נגד הנאשם מספר מאסרים על תנאי: מת"פ 9340-12-13 מאסר לתקופה של 6 חודשים (להלן - "מאסר על תנאי ראשון"); מת"פ 2596-04-15 מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים (להלן - "מאסר על תנאי שני"); מת"פ 12000-04-19 מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים (להלן - "מאסר על תנאי שלישי"); מת"פ 40504-08-14 מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים (להלן - "מאסר על תנאי רביעי"). בשני המאסרים על תנאי האחרונים יש הסדר לפיו יופעלו בחופף זה לזה (ע/ת2 - ע/ת5); כן לחובת הנאשם התחייבות ברת הפעלה מת"פ 40504-08-14.
14. כן הוסיפה, כי חלוף הזמן לא יכול לשמש כנסיבה להקלה עם הנאשם, משום שהזמן חלף בעיקר בשל אי התייצבות הנאשם בדיונים רבים והזדמנות שנתנה לו, אשר לא נוצלה, לנהל את ההליך בבית משפט קהילתי.

15. מכאן טענה, כי יש למקם את הנאשם בחלק העליון של המתחמים ולהטיל עליו בגין כל כתבי האישום מאסר לתקופה של 18 חודשים. לצד זאת עתרה להפעיל את המאסרים על תנאי באופן הבא: להפעיל את המאסר על תנאי הראשון לתקופה של 6 חודשים ואת המאסר על תנאי השני לתקופה של 3 חודשים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר וכן להפעיל את המאסר על תנאי השלישי והרביעי בחופף זה לזה לתקופה של 8 חודשים.
16. התובעת עתרה להטיל על הנאשם, בסך הכל, לאחר הפעלת המאסרים על תנאי, עונש הכולל מאסר לתקופה של 30 חודשים, הפעלת התחייבות, מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים כדלקמן: בכתב אישום ראשון הרכוש הוחזר ומכאן שלא עתרה להטלת פיצוי; בכתב אישום השני האופניים הוחזרו למתלוננים ומכאן שלא עתרה להטלת פיצוי; בכתב האישום השלישי העגלה לא הוחזרה ומכאן שעתרה להטלת פיצוי; בכתב האישום הרביעי הותירה ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט בהינתן שהמתלוננת היא אחותו של הנאשם; בכתב האישום החמישי עתרה לפיצוי שני המתלוננים, לרבות מתלוננת 2 שנמחקה. כן עתרה להחזרת המוצגים לבעליהם בכתב האישום הראשון והשלישי.
17. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: כל העבירות שביצע הנאשם הן "עבירות עוני" ברף נמוך, בנסיבות שאינן חמורות וללא תחכום ותכנון; בחלק מכתבי האישום מדובר בגניבת גרוטאות של ממש ואיסופן לביתו; לפי כתב האישום הראשון, חברו של הנאשם מצא כרטיס אשראי וקנה לעצמו סיגריות ובהמשך שתי מנות שווארמה, ואחת מהן נתן לנאשם; כתב האישום השני אמנם מייחס לנאשם ריבוי עבירות של גניבת אופניים, הסגת גבול בדרך של כניסה לחצרות או לבניין מגורים. עם זאת, יש לראות בכל העבירות מושא כתב האישום השני אירוע אחד. הנאשם גנב את האופניים שלא היו קשורים מתוך חצרות וללא כל תכנון מוקדם. כל האופניים נתפסו והוחזרו לבעליהם. אין כל אינדיקציה כי מדובר באופניים בעלי ערך גבוה ויתכן שמדובר בגרוטאות; לפי כתב האישום השלישי הנאשם גנב מריצה וגם כאן אין הערכת שווי וייתכן שמדובר בגרוטאה; לפי כתב האישום הרביעי, הנאשם גנב מאחותו, המתגוררת עמו בבית אמו, סכום של 300 ₪ בלבד; לפי כתב האישום החמישי, הנאשם פרץ לרכב של השכנה המשמש כמחסן לאחסון ציוד ובגדים.
18. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במספר כתבי אישום שצורפו ולקח אחריות מלאה על כל העבירות; בעבירות מושא כתב האישום השני, השלישי והרביעי הודה הנאשם במסגרת בית משפט קהילתי והעבירות ישנות מאוד. הנאשם החל בטיפול ולאחר חצי שנה נפלט מבית המשפט הקהילתי בשל אי עמידה בתנאים; אביו של הנאשם נכה פיסית ונפשית בשיעור של 100%. הנאשם מטפל באביו, לוקח אותו לבדיקות ומביא לו בגדים משומשים; משפחתו של הנאשם סובלת ממצוקה כלכלית קשה. הנאשם ואביו גרים בבית שלא כשיר לחיי אדם ומלא בזבל. אין בדירה דלת ואין לנאשם מיטה, האסלה מפורקת והבית מנותק מחשמל; הנאשם ניסה מספר פעמים להשתקם ולא הצליח, למרות רצונו העז; הנאשם מטופל בנוגדי דיכאון ובריטלין ועקב שימוש יתר הוא מבצע עבירות; אין ספק בנסיבות אלו כי הנאשם זקוק לטיפול.
19. עוד טענה, כי הנאשם נשלח מבית המשפט הקהילתי, שם נדון כתב האישום הראשון, השני והשלישי, מספר רב של פעמים לממונה על עבודות שירות וניכר כי היתה נכונות להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות. מכאן, כי לנאשם אינטרס הסתמכות והבנה שלכל היותר יוטל עליו בגין שלושת כתבי אישום אלו מאסר לתקופה של 9 חודשים, שהיו אמורים להתבצע בדרך של עבודות שירות.
20. מכאן, עתרה באת כוח הנאשם להפעיל את כל המאסרים על תנאי בחופף זה לזה לתקופה של 8

חודשים ולהטיל על הנאשם עונש בחופף שלא יעלה על תקופה של 8 חודשים.

21. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מצר על המעשים שביצע בתקופה קשה בחייו. לדבריו, העבירות לא היו מתוכננות והוא זקוק לטיפול.

דין והכרעה

22. הואיל וכל אחד מהאישומים שבכל אחד מכתבי האישום הוא בגדר אירוע עצמאי שאירע במועד נפרד וכלפי מתלוננים שונים, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים שבכתבי האישום השונים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

23. יוער בהקשר זה, כי גם לא ניתן לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כל העבירות מושא כתב האישום השני. המדובר אמנם בעבירות דומות, אולם כל אחד מהאישומים בוצע במועדים שונים וכלפי מתלוננים שונים. בגין האישום השני שבכתב האישום השני יקבע מתחם ענישה אחד למרות שהנאשם גנב אופניים ממספר מתלוננים בעיקר בשל סמיכות הזמנים שבין האירועים.

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

25. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתבי האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ובטחונו של הפרט, שלווות הנפש ותחושת הביטחון של הפרט. כן נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על חיי מסחר תקינים. לצד זאת, נפגעו גם הערכים החברתיים של הגנה על יכולתן של רשויות אכיפת החוק לבצע תפקידן כראוי והשמירה על הסדר הציבורי.

26. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהיות רוב רובן של העבירות בהן הורשע הנאשם "עבירות עוני", שבוצעו מתוך מצוקה כלכלית קשה, ברף נמוך - בינוני, בנסיבות שאינן חמורות וללא תכנון ותכנון.

27. מידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוען של העבירות מושא כל אחד ואחד מהאישומים שבכתבי האישום היא כדלקמן:

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון היא נמוכה. לפי כתב האישום הראשון, נאשם נוסף מצא כרטיס חיוב והוא עשה שימוש יחד עם הנאשם שלפניו בכרטיס בסכום של 210 ₪, לצורך קניית סיגריות ושווארמה. חלקו של הנאשם הנוסף היה מרכזי יותר מזה של הנאשם ומדובר ברכישת מוצרי בסיס בסכום נמוך;

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע כל אחד מהאישומים מושא כתב האישום השני היא נמוכה עד בינונית. כל אחד מהאישומים הראשון, השני החמישי והשמיני מייחס לנאשם כניסה לחצר או לחדר מדרגות ונטילת זוג אופניים או יותר מהמקום. האישום השישי מייחס החזקת אופניים החשודות כגנובות. מדובר בגניבות של אופניים ללא תכנון מוקדם וללא תכנון. כאן המקום להעיר, כי הואיל וכל אחד מהאישומים הוא אירוע בפני עצמו, לא ניתן לטעון לחומרת המעשים בבחינה כוללת של האירועים;

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום השלישי היא נמוכה עד בינונית. לפי כתב האישום השלישי, הנאשם נכנס לחצר בית ונטל שלא כדין עגלה ששווייה כ-1,000 ₪. כאן המקום להעיר, כי באת כוח הנאשם טענה ששווי העגלה אינו ידוע, אולם שווי זה הוא חלק מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם;

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הרביעי היא נמוכה. לפי כתב האישום הרביעי, הנאשם נכנס לחדרה של אחותו ונטל ארנק ובו 300 ₪ וכרטיסים שונים;

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום החמישי היא נמוכה עד בינונית. לפי כתב האישום החמישי, הנאשם פרץ לרכבה של שכנה, ששימש לאחסון בגדים וחפצים, ונטל מתא המטען רכוש הכולל: מלחיות, טוסטר אובן, מכשיר לטיגון צ'יפס, מגבות ובגדים (ענ/2). המדובר ברכוש בשווי שאינו גבוה וגם כאן ביצוע העבירה הוא ללא כל תחכום.

28. כאן המקום להתייחס למדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות השונות שבכתבי האישום.

29. אשר לעבירות מושא כתב האישום הראשון - מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב ברף נמוך ובסכומים של כמה מאות שקלים, כוללת לרוב מאסר על תנאי לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ק"ג) 48318-04-15 **מדינת ישראל נ' פדוסנקו** (10.12.15); ת"פ (ק"ג) 43923-10-14 **מדינת ישראל נ' יפרח** (8.7.15); ת"פ (ק"ג) 2455-04-15 **מדינת ישראל נ' עמר** (16.1.17)).

30. אשר לכל אחד מהאישומים מושא כתב האישום השני וכתב האישום השלישי - מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של גניבת רכוש קל ערך במדרג נמוך, לרבות גניבות של אופניים, והסגת גבול נעה בין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (י-ם) 52581-03-18 **מדינת ישראל נ' בדר** (17.7.19); ת"פ (י-ם) 20040-08-18 **מדינת ישראל נ' אלחלים** (23.1.19); ת"פ (י-ם) 63281-03-15 **מדינת ישראל נ' אבו אלחג** (2.5.18) (הוגש ערעור בעפ"ג (י-ם) 28398-06-18 **אבו אלחג נ' מדינת ישראל** (14.3.19), הערעור נדחה); ת"פ (ב"ש) 49154-08-17 **מדינת ישראל נ' בכר** (12.12.17); ת"פ (ראשל"צ) 60264-10-13 **מדינת ישראל נ' גריף** (3.11.14)).

מטבע הדברים, כאשר מדובר במספר עבירות של גניבת אופניים והסגת גבול המתחם מחמיר מעט יותר.

בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב מנעד הענישה כולל, לרוב, מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ת"א) 34113-12-16 **מדינת ישראל נ' בליאבסקי** (14.6.17); ת"פ (נת') 9767-07-15 **מדינת ישראל נ' רחמים** (12.9.16); ת"פ (פ"ת) 19280-08-15 **מדינת ישראל נ' מרצינו** (25.5.16)). כאשר לעבירה זו מתווספת עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי המתחם מחמיר מעט יותר.

31. אשר לכתב האישום הרביעי - מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של גניבת רכוש קל ערך במדרג נמוך כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ראשל"צ) 26321-03-16 **מדינת ישראל נ' קרוצי** (10.5.16); ת"פ (רמ') 3079-04-13 **מדינת ישראל נ' רובינשטיין** (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** (2.3.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 **מדינת ישראל נ' ווגמן** (21.7.15); ת"פ (ראשל"צ) 56673-07-13 **מדינת ישראל נ' ששון - אבכזר** (21.4.15); ת"פ (רח') 27767-03-14 **מדינת ישראל נ' ג דין** (19.1.15); ת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13)).

32. גם בעבירה של היזק לרכוש ברף נמוך המנעד כולל מאסר על תנאי לתקופה של מספר חודשים, לצד

ענישה נלווית (ראו, למשל: ת"פ (ק"ג) 13341-06-17 **מדינת ישראל נ' מלסה** (19.6.17); ת"פ (טב') 24119-11-16 **מדינת ישראל נ' ג דשמידט** (12.2.17); ת"פ (טב') 24730-11-16 **מדינת ישראל נ' אדון** (9.2.17); ת"פ (ראשל"צ) 50755-03-16 **מדינת ישראל נ' גריידי** (26.9.16); ת"פ (ראשל"צ) 26750-09-15 **מדינת ישראל נ' סויסה** (19.7.16); ת"פ (טב') 8462-06-15 **מדינת ישראל נ' מרלל** (5.11.15)).

33. אשר לכתב האישום החמישי - מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של התפרצות לרכב וגניבת רכוש קל ערך מרכב מלמדת על מנעד ענישה הנע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו למשל: ע"פ 3272/08 **מדינת ישראל נ' אוחין** (24.9.08); עפ"ג (מרכז) 56608-07-13, 42227-08-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (15.12.13); עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14); ת"פ (ק"ג) 49066-02-17 **מדינת ישראל נ' לנקרי** (5.2.19); ת"פ (י-ם) 62807-12-13 **מדינת ישראל נ' רשק** (15.2.17); ת"פ (י-ם) 56919-03-14 **מדינת ישראל נ' שלודי** (31.12.14)).

מטבע הדברים, בשל הרף הנמוך של ההתפרצות, חוסר התחכום, והעובדה כי ההתפרצות לרכב המשמש כמחסן, יש לקבוע מתחם מקל מעט יותר.

34. לאור האמור מתחמי העונש הם כדלקמן:

מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר, לצד ענישה נלווית;

מתחמי העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני כוללים: באישום ראשון מתחם הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית; באישום השני מתחם הנע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית; באישום החמישי והשמיני מתחם הנע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים; באישום השישי מתחם הכולל מאסר על תנאי לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית;

מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השלישי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית;

מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הרביעי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות;

מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום החמישי, נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה

35. בקביעת העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחיסכון משמעותי בשמיעת עדויות בתיקים הרבים שצירף; עיקר הרכוש שנגנב הוחזר לבעליו; מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו בכי רע,

אביו סובל מנכות בשיעור של 100% והנאשם מטפל בו; הנאשם מטופל בתרופות נוגדות דיכאון ובריטלין; הנאשם נעצר בשל הפרת מעצר בית לילי ובהיעדר חלופה;

לחובתו של הנאשם 8 הרשעות בעבירות רכוש ואלימות מהשנים 2012 - 2019 ושני גמר דין בבית משפט לנוער. בגין חלקם הוטלו על הנאשם עונשי מאסר בפועל (ע/ת1); הנאשם ביצע את העבירות בעוד שתלויים ועומדים נגדו ארבעה מאסרים אל תנאי;

הנאשם שולב בהליך טיפולי בבית המשפט הקהילתי, אולם לא ניצל באופן מספק את ההזדמנות שנתנה לו ונפלט מהליך זה בשל אי עמידה בתנאי התוכנית (ע/ת1);

36. לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, משום שחלק גדול מחלוף הזמן הוא תוצאה של אי שיתוף פעולה מספק של הנאשם עם ההליכים המשפטיים, העברתו לבית המשפט הקהילתי והפסקת השתתפותו בהליך הטיפול.

37. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו ונסיבות חייו הקשות, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר עברו הפלילי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחציתו של כל מתחם ומתחם, והוא כולל מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצויים. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס. בקביעת שיעור הפיצויים לקחתי בחשבון את הנזקים שגרם הנאשם ואת שאלת השבת הרכוש שנגנב. לא מצאתי מקום לפסוק פיצויים בגין אישום שנמחק, כעתירת התביעה.

38. כאן המקום להתייחס לטענת באת כוח הנאשם בדבר אינטרס ההסתמכות של הנאשם להטלת עונש הכולל מאסר ל-9 חודשים בדרך של עבודות שירות בגין שלושה מהאישומים. אכן, הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות מספר פעמים בבית המשפט הקהילתי. עם זאת, מאז השתנו הנסיבות במספר מובנים. ראשית, הנאשם הפסיק את ההליך הטיפולי; שנית, הנאשם נעצר עד תום ההליכים; ושלישית, הנאשם צירף תיקים נוספים. בנסיבות אלו, ישנו קושי מובנה לטעון לאינטרס הסתמכות, וברי כי בנסיבות אלו יש הן כדי לשנות את העונש ההולם והן כדי להשליך על הפעלת המאסרים על תנאי.

39. בשל הצטברות כתבי האישום, מצאתי לנכון לקבוע עונש אחד, אשר אינו מבוסס על חישוב אריתמטי שעשוי להוביל לתוצאות בלתי הולמות, אלא על עקרון ההלימה תוך שמירה על היחס שבין פגיעת הנאשם בערכים החברתיים, מספר העבירות, טיבן ונסיבותיו האישיות של הנאשם (סעיף 40ג) לחוק העונשין; ע"פ 9158/16 אברג'יל נ' מדינת ישראל (30.1.17).

40. בהיעדר הליך טיפולי תלוי ועומד יש להפעיל את כל המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם: מאסר על תנאי ראשון לתקופה של 6 חודשים (ע/ת2), מאסר על תנאי שני לתקופה של 3 חודשים (ע/ת3), מאסר על תנאי שלישי לתקופה של 3 חודשים (ע/ת4) ומאסר על תנאי רביעי לתקופה של 8 חודשים (ע/ת5). המאסר על תנאי השלישי והרביעי יופעלו בחופף בהתאם להסכמת הצדדים. בשל הודאתו של הנאשם, המאסרים על תנאי יופעלו חלקם במצטבר וחלקם בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

41. כן יש להפעיל ההתחייבות ברת ההפעלה מת"פ 40504-08-14 בסכום של 2,000 ₪.

סוף דבר

42. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.9.19 עד ליום 11.9.19, מיום

28.12.19 עד ליום 19.1.20 ומיום 22.1.20 עד היום;

ב. יופעלו המאסר על תנאי הראשון מת"פ 9340-12-13 לתקופה של 6 חודשים והמאסר על תנאי השני מת"פ 2596-04-15 לתקופה של 3 חודשים, במצטבר זה לזה. כן יופעל המאסר על תנאי השלישי מת"פ 12000-04-19 והמאסר על תנאי הרביעי מת"פ 40504-08-14 לתקופה של 8 חודשים בחופף זה לזה. כל המאסרים על תנאי יופעלו חלקם במצטבר וחלקם בחופף לעונש המוטל בתיק זה. סך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 22 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור.

ג. תופעל ההתחייבות מת"פ (רח') 40504-08-14 בסכום של 2,000 ₪. הסכום ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.9.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של הסגת גבול;

ו. הנאשם ישלם פיצויים כדלקמן: למתלון, עד תביעה מספר 2 בת"פ 46199-06-17, פיצויים בסכום של 1,000 ₪; למתלוננת, עדת תביעה 1 בת"פ 18772-08-19 פיצויים בסכום של 300 ₪; למתלוננות, עדת תביעה 1 בת"פ 3541-09-19, פיצויים בסכום של 300 ₪. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים הראשון לא יאוחר מיום 1.9.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

על מנת שניתן יהיה לשקול קיזוז מכספי ההפקדה, המזכירות תעדכן תוך 7 ימים בדבר הפקדות מצויות באיזה מתיקי המ"ת או המ"י של הנאשם הקשורים לתיקים שבפניי.

המוצגים יוחזרו לבעליהם.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' אב תש"פ, 29 יולי 2020, במעמד הצדדים.